

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਐਸ.ਬੀ ਕੈਪੂਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.ਜੇ ਅੱਗੇ

ਮੈਸਰਜ਼ ਜਲੰਧਰ ਵੈਜੀਟੇਬਲ ਸਿੰਡੀਕੇਟ -ਪਟੀਸ਼ਨਰ.

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ,- ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1959 ਦਾ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ 1

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1948 ਦਾ XLVI) -ਸੈਕਸ਼ਨ 11— ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਡੀਲਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੰਗ ਹੋ ਗਈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਸੀ— ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ "ਡੀਲਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ, ਫਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਇਕਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਵੱਖ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਭੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਫਰਮ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 14 ਦਸੰਬਰ 1960 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਕੇ ਐਲ ਗੋਸਾਈਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਖਰਕਾਰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ 6 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਬੀ ਕੈਪੂਰ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਅਤੇ ਐਸ ਸੀ ਸਿੱਬਲ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਚ.ਐਸ. ਡੀਓਬੀਆ, ਇੱਕ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਏ.ਐਮ. ਸੂਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕੈਪੂਰ, ਜੇ.- ਇਹ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 (ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ XLVI ਆਫ 1948, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਮਾਲ), ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਮਾਲ) ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ। ਇਹ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਕੀ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।”

ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਮੱਗਰੀ ਇਹ ਹੈ। ਫਰਮ, ਜੋ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਮਾਲ), ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀ, ਮੈਸਰਜ਼ ਜੁਈਅੰਦੂਰ ਵੈਜੀਟੇਬਲ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ 4 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 11 ਜੁਲਾਈ, 1953 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਅਧੀਨ ਫਰਮ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਚਨਾ 18 ਜੁਲਾਈ, 1953 ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ। ਨੇ 4 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1953 ਤੱਕ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ 30 ਮਈ, 1953 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਮਾਲ) ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ 3 ਸਤੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ 'ਵਧੀਆ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਆਧਾਰ' 'ਤੇ ਇਕ ਨਵਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਪਰ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਨੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਦਾ ਅੰਕੜਾ ਘਟਾ ਕੇ 9,61,591-11-3 ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ 30,049-12-0 ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 25 ਮਾਰਚ, 1958 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਐਕਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ X 1954 ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਵਿੱਚ "ਡੀਲਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ: -

ਡੀਲਰ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਫਰਮ, ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ, ਜੋ ਮਾਲ ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਭਾਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵਪਾਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਫਰਮ, ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਉਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, 'ਡੀਲਰ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਫਰਮ, ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਏਜੰਟ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1), ਜੋ ਕਿ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸੀ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਕ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਮੁਕਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਸਾਲ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਦੇ ਹਰ ਸਾਲ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਕਿ ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਿੱਧੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਡੀਲਰਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਮ ਸਕੀਮ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ

ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੇ। ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸਨ, ਤਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੇਗੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡੀਲਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੇਗੀ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਰਿਟਰਨ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਬੂਤ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਡੀਲਰ ਜੇਕਰ ਡੀਲਰ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡੀਲਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ (ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (4) ਅਤੇ (5) ਦੁਆਰਾ) ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਫੈਸਲੇ ਲਈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਬਾਰੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ, - (ਧਾਰਾ (ਬੀ), ਇਸਦੀ), ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਡੀਲਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦਾ (ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇਖੋ)। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਧਾਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਤੱਤ ਉਪਬੰਧ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ।

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਲ. ਸਿੱਬਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਇੰਨੀ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੀ ਭਾਈਵਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਰਾਣੀ ਫਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਟੈਕਸ. ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਡੀਲਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮ ਇਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਹਸਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਰਮ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਫਰਮ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵੀ ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਇਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਸਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੰਨਾ 288 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਮੈਕਸਵੈਲ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ-

“ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਆਰਥਿਕ ਬੋਝ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਵੀ, ਸਖਤ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਉਸੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਿਆ ਹੋਇਆ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਹ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।”

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਬੰਬੇ ਬਨਾਮ ਐਲਿਸ ਸੀ ਰੀਡ(1) ਵਿੱਚ ਬਿਊਮੋਟ ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਟੈਕਸਿੰਗ ਐਕਟ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਸ਼ੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, ਜੋ ਕਿ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸੀ, ਨੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਕੰਪਨੀ, ਫਰਮ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਸਾਰੀ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ। ਬਿਊਮੋਟ ਸੀ.ਜੇ. ਜਿਸ ਨੇ "ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਜੀਵਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ।, ਉਸਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਕੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਇੱਕ ਮਿ੍ਰਤਕ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1933 ਦੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (ਦੂਜੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ XVIII ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 24-ਬੀ ਦੇ ਸੰਮਿਲਨ ਦੁਆਰਾ ਕਮੀ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਗੁਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਦੁਆਬੀਆ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ "ਡੀਲਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਫਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਇਕਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੀਆਂ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਲੱਗ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਬਨਾਮ ਏ.ਡਬਲਯੂ. ਫਿਗੀਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ: - "ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਹ ਦਰਾਂ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਫਰਮ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਲੇ ਰਾਜ ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ: -

“ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੀ ਉਸਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾਮ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਿਰਫ ਆਉਣ ਜਾਂ ਜਾਣ ਨਾਲ ਫਰਮ ਦਾ ਕੋਈ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਫਰਮ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਕਾਮਨ ਲਾਅ ਦੇ ਸਖਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ ਜੋ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮੂਹਕ ਨਾਮ ਵਰਤੋਂ ਜੋ ਫਰਮ ਨੂੰ ਇੱਕ

ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਰਧ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਿਤੀ ਕੁਝ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਫਰਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਹਸਤੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਜੋ ਕਿ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।—

* * * * * *

* * * * * *

ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਫਰਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਇਕਾਈ ਹੈ।

ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇੱਕ "ਡੀਲਰ" ਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ "ਡੀਲਰ" ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਟੈਕਸ ਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੰਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਐਕਟ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਮੱਗਰੀ ਉਪਬੰਧ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ "ਡੀਲਰ" ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ, ਧਾਰਾ 20 ਅਤੇ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਡੀਲਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਹਸਤੀ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਇਕਾਈ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਬੰਦ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਐਕਟ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭੰਗ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਯੋਗ ਇਕਾਈ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਡੀਲਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ, ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡੀਲਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਸਾਲ ਲਈ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24-ਬੀ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਇਹ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਫਰਮ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਰਮ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਧਾਰਾ 16 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸੋਧ

ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 23(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (h) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਨੇ ਇਹ ਪੁਜ਼ੀਸ਼ਨ ਲਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਭੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਸਾਲ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24-ਬੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ-

(1) ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ

(2) ਇੱਕ ਫਰਮ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭੰਗ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਾਬਕਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1928 (1928 ਦਾ III) ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਕਿਸੇ ਬੰਦ ਫਰਮ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਘਟਨਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਰੂਲਜ਼, 1949 ਦਾ ਨਿਯਮ 40, ਜੋ ਕਿ 30 ਮਾਰਚ, 1949 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1350-ਈ ਅਤੇ ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਨਿਯਮ 40 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“40(1) ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਜਾਂ ਭਾਗੀਦਾਰ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ, ਜੁਰਮਾਨੇ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ।

(2) ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਰ ਡੀਲਰ ਤਿਮਾਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਚਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(3) ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਿਮਾਹੀ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਉਸ ਤਿਮਾਹੀ ਲਈ S.T VIII ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

ਇਹ ਨਿਯਮ "ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਆਪਣਾ ਸਥਾਨ ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ "ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਨਿਯਮ 32 ਤੋਂ 39 ਹਨ। ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਪੜਾਅ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭੰਗ ਫਰਮ ਦਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 40 ਦਾ ਇਕਮਾਤਰ ਭੌਤਿਕ ਹਿੱਸਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭੰਗ ਫਰਮ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮ, ਜੇਕਰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਜਾਂ

ਚੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਲਈ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਅਤੇ ਫਰਮ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਭਾਈਵਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਫਰਮ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪਰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1), ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਿਸਟਰ ਦੁਆਬੀਆ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਰੂਲਜ਼, 1949 ਦੇ ਨਿਯਮ 40 ਅਨੁਸਾਰ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“44(1) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਫਰਮ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਬੰਦ ਜਾਂ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ”

ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ, 1949 ਦੇ ਨਿਯਮ 40 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (1) ਦਾ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ।

ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਹੈ, ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਤਬਾਹਕਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੇ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਪੁਰਾਣੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਰਮ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਹਸਤੀ ਵਜੋਂ ਮੌਜੂਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਾ ਤਾਂ ਠੋਸ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤਰਕਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਭਾਗ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਹਸਤੀ ਵਜੋਂ ਮੌਜੂਦ ਭੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਲਈ, ਦਲੀਲ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਤਰਕਪੂਰਨ ਸੀ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਭੰਗ ਫਰਮ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਫਰਮ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਫਰਮ ਇਸ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੁਝ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ। ਇਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ, 1932 (1932 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. IX) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 45 ਅਤੇ 47 ਅਤੇ ਮੋਤੀ ਲਾਲ ਚਿਮਨਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਰੂਪਚੰਦ ਪ੍ਰਿਥੀਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਅਤੇ ਚਤੁਰਭੁਜ ਦੁਰਗਾਦਾਸ ਫੈਕਟਰੀ ਬਨਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਜਮਨਾਦਾਸ ਜਵਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਫਰਮ ਨੇ ਇਸਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭੰਗ ਫਰਮ ਤੋਂ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਇਸ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਰਮ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ

ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੀ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਰੀਕੋਲਜ਼ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ, (5) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਤ (ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ) ਐਕਟ, 1941 ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ. ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 230(1)(a) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(a) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ। ਇਹ ਚਕਰਵਰਤੀ ਸੀ.ਜੇ. (ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੋਟ ਲਹਿਰੀ ਜੇ. ਸਹਿਮਤ ਸਨ) ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ-

“ਬੰਗਾਲ ਫਾਇਨਾਂਸ (ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ) ਐਕਟ, 1941 ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ, ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 10(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਟੈਕਸ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਨਜ਼ਰੀਆ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਯੋਗ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਵਜੋਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਟੈਕਸ ਕਰਜ਼ੇ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 230(1) (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹਨ (i) ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ, ਅਤੇ (ii) ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਰਜ਼ਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੀਜੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ, ਯਾਨੀ ਸਿਨਹਾ ਜੇ., ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ। ਬੰਗਾਲ ਫਾਇਨਾਂਸ (ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ) ਐਕਟ, 1941 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਮੈਂ ਕਲਕੱਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ "ਡੀਲਰ" ਦੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਭੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਦੀ ਹੋਂਦ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ. ਉਹ ਅੰਤ. ਇੰਡੀਅਨ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸਿੰਗ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਬਾਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਵਿਦਿਅਕ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਾਈ. ਨਰਾਇਣ ਚੇਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਨੇਲੋਰ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਨੇਲੋਰ ਨੇ ਤਿੰਨ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 34(I)(a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੋ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 1956 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਨ: -

"ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਖੁਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਪਰ ਫਰਮ ਦੇ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨੀ, ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ"।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਫਰਮ ਦਾ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਫਰਮ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਈਵਾਲ ਹਨ ਜੋ ਧਾਰਾ 34(1)(a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 23(5) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਸਮੇਤ ਫਰਮ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਸਾਥੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਫਰਮ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਗੀਦਾਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਗਏ ਹਨ; ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਲਿਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਫਰਮ ਧਾਰਾ 23(5) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ"।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਇਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਫਰਮਾਂ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63(2) ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਮੰਗ ਫਰਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਭੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ 'ਤੇ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: -

"ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਫਰਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 34(1)(a) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਵੈਧ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਕਥਿਤ ਭਾਈਵਾਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ"।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਸਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਜਾਂ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਫਰਮ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਆਪਣੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਗਤ ਬਿਹਾਰੀ ਟੰਡਨ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਇਟਾਵਾ, ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (7), ਜੋ ਕਿ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਹੀ ਬਿੰਦੂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਦਰਭ ਅਧੀਨ

ਹੈ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯੂ.ਪੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948, ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਇਕਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਇਕਾਈ ਵਜੋਂ ਫਰਮ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਯੂ.ਪੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਭੰਗ ਫਰਮ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਯੂ.ਪੀ. ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪੱਖੋਂ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪੈਰੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

" ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜੋ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਿਘਨ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ, ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਜੋ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਮਦਨੀ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ : ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਬਨਾਮ ਸਨੀਚਰ ਸਾਹ ਭੀਮ ਸਾਹ (8), ਐਸ.ਏ. ਰਾਜੂ ਚੇਤਿਆਰ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ (9)। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਵੀ ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਟੈਕਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ 1 ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 25- ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। A: ਵਧੀਕ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਜੀਵਰਾਜ ਟੋਪਨ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਮਦਰਾਸ (10)। ਮਨਿੰਦਰਾ ਲਾਈ ਗੋਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ (11) ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਬੰਦ ਜਾਂ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ"।

ਅਨੁਪਾਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ (ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾ ਅਧਾਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਯੂ.ਪੀ. ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲਾ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਪਾਰਕ ਟੈਕਸ, ਗੁੰਟੂਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਗੁੰਟੂਰ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਬਕਥਾਵਤਸਲਮ ਨਾਇਡੂ (12) ਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (IX ਦਾ 1939) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ 20 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1949-50 ਲਈ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕਾਇਮ ਰਹੀ ਅਤੇ 17 ਦਸੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਰਾਣੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਵਪਾਰਕ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਫਰਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ. ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ

ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਜੋਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੇਵਲ ਫਰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਂਧਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼, ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਬੀ) ਵਿਚ "ਡੀਲਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਫਰਮ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ "ਡੀਲਰ" ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੰਗ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਗਲਾ ਮਾਮਲਾ ਇਨ ਆਰ ਡੀ ਫਰਨਾਂਡੀਜ਼ (13) ਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ, ਫਰਮ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਇੰਡੀਅਨ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 45 ਤੋਂ 55 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਫਰਮ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ, ਪਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮਦਰਾਸ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16-ਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਵੈਧਤਾ, ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕੇਸ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਗਲਾ ਕੇਸ ਲਾਲਜੀ ਬਨਾਮ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ, ਰਾਏਪੁਰ(14) ਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜਬਲਪੁਰ ਸਥਿਤ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਅਤੇ ਸੀ.ਪੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1947 ਦਾ XXI) ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਰਮ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਲਗਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਗਤ ਬਿਹਾਰੀ ਟੰਡਨ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਇਟਾਵਾ (7) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਾਮ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੀ.ਪੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਨਾਲ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ) ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਭੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਦੀ ਸਾਰੀ ਦੇਣਦਾਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਰਕ, ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਪਾਰਕ ਟੈਕਸ ਗ੍ਰਿਟੂਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਗ੍ਰਿਟੂਰ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਬਕਥਾਵਤਸਲਮ ਨਾਇਡੂ (12), ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਸਲ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨਿਰਭਰ ਅਗਲਾ ਮਾਮਲਾ ਮੈਸੂਰ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਐਨ.ਏ ਸਾਰਾਵਥੁੱਲਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (15) ਹੈ। ਇਹ ਮੈਸੂਰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 20(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਕੁਝ ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ, ਭਾਵ, ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ. ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਵੈਧ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫਰਮ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ: -

“ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਮੈਸੂਰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 37 ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਭੰਗ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਰਟੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

* * * *

* * * *

ਨਿਯਮ 37 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਥਿਤ ਭੰਗ ਦੇ ਉਚਿਤ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ”

ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਦੀ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਕੇਸ ਦੁਬਾਰਾ ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਅਗਲਾ ਮਾਮਲਾ ਆਰ ਪੇਨੂਸਵਾਮੀ ਗ੍ਰਾਮਾਣੀ ਬਨਾਮ ਚਿੰਗਲੇਪੁਟ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (16) ਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਜਗਤ ਬਿਹਾਰੀ ਟੰਡਨ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਇਟਾਵਾ (7) ਸਮੇਤ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਆਰ.ਡੀ. ਫਰਨਾਂਡਿਸ, ਇਨ ਰੀ (13), ਅਤੇ 1954 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 397 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ। ਰਾਜਗੋਪਾਲਨ ਜੇ., ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਭੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਦੇ ਟਰਨਓਵਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਭੰਗ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 b) ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਭੰਗ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਭੰਗ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੰਗ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। * * * * ਹਾਲਾਂਕਿ ਭੰਗ ਹੋਈ ਫਰਮ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭੰਗ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਫਰਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜੋ ਵੀ ਉਸ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ

10 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਸੀ। ਭੰਗ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਏ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਬਣਦੇ ਹਨ।"

ਜੇ ਮੈਂ ਮਦਰਾਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਤਰਕ ਦੀ ਲਾਈਨ, ਜਗਤ ਬਿਹਾਰੀ ਟੰਡਨ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਇਟਾਵਾ (7), ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇਸ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ।

ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੇ ਦੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਓਸਮਾਨਗੰਜ (17), ਅਤੇ ਬੰਕਟਲਾਲ ਬਡਰੁਕਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਬੰਬੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (18)। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕੇਸ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1950 ਦਾ XIV) ਅਤੇ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ, 1950, ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਕੇਸ ਦੇ ਪੰਨਾ 785 ਅਤੇ 786 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 26. ਐਕਟ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ" ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ, "ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ" ਲਈ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਦੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ, ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤਕ ਪ੍ਰਸੰਸਾਯੋਗਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਉਲਟ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਦਿਆਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਅਕ ਜੱਜ ਦੇ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੰਗ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜੋ ਭੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਕੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਫਰਮ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਫਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬੰਕਟਲਾਲ ਬਡਰੁਕਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ (18), ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਮਾਮਲੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਅਤਿਅੰਤ ਰੁਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੇ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਭੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1950) ਨੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਗਤ ਬਿਹਾਰੀ ਟੰਡਨ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿ. ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਇਟਾਵਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ (7)

ਵਿਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਗਤ ਬਿਹਾਰੀ ਟੰਡਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਇਟਾਵਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (7) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰਕ ਦੀ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਮਝੋਤੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਕੋਲ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਖਰਚੇ ਹੋਣਗੇ, ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 250 ਰੁਪਏ ਹੈ।

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਵੀ

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਜੀਵ ਮਿਤਲ (ਅਨੁਵਾਦਕ)